

Vogelaarsgeluk in Falsterbo

Jaap Deelder, George Hageman

Falsterbo is het zuidelijkste puntje van Zweden, waar in het najaar duizenden trekvogels de oversteek maken naar Denemarken. Het is een populaire bestemming bij vogelaars, vooral vanwege de aantallen roofvogels die voorbij trekken. Geïnitieerd door Jelle van Dijk trok een twintigtal leden van onze vereniging dit jaar weer naar Falsterbo, ieder op eigen gelegenheid of in groepjes. Jaap Deelder en ik gingen als eersten, van 2 tot 10 september. Bij de veerboot in Puttgarden werden we verwelkomd door een kolonie Roeken. Vanaf 5 september druppelden de andere vogelaars binnen op de camping.

We hadden een geweldige week, met mooi weer (en met veel muggen). De routiniers van de groep waren achteraf wat teleurgesteld door de tegenvallende aantallen roofvogels, maar wij hebben genoten van enkele onvergetelijke vogelaarsmomenten.

Jaap: we zitten heerlijk in de luwte bij een strandje. Het is namiddag met prachtig strijklicht. Daar komt ze, een wijfje Smelleken (het kleinste valkje), op topsnelheid jagend op grote insecten, zoals een Boomvalk dat doet. Ze grijpt raak, strijkt neer op een tak en peuzelt rustig haar prooi op. Vervolgens herhaalt dit staaltje jachtkunst zich vier tot vijf keer, waarbij we alles kunnen zien wat een Smelleken tot Smelleken maakt: typische valkenbouw, spitse vleugels, breed aan de basis, handvleugels iets korter dan bij andere valken, maar geen “korte” vleugels, zoals dit in bijna elke vogelgids te lezen is. Staart vrij lang ten opzichte van Boomvalk en Slechtvalk. Wat ik een goed kenmerk vind, is de staartbandering: Smelleken wijfje heeft brede,

donkere dwarsbanden en heel smalle lichte banden, de Sperwer heeft brede, lichte banden en smalle donkere banden.

Ademloos hebben we dit unieke schouwspel gevolgd. Hoe vaak immers zie je in Nederland een Smelleken? Meestal in een flits, als iets kleins, snel voorbijvliegend, vaak al verdwenen voor je het in de kijker hebt. Dat vogelaarsgeluk was ons nooit eerder overkomen, en nu in Falsterbo had het iets magisch.

Als kers op de taart kwam er diezelfde namiddag nog een Visarend laag overvliegen en zagen we prachtig twee Boomvalken jagen, vlakbij de vuurtoren.

George: het genot van vogels kijken heeft voor mij twee gradaties: het is prachtig om een vogel mooi in de kijker te hebben, maar het summum is, als ik er een goede foto van kan maken. Voor het eerst lukte dat in Falsterbo bij het Smelleken.

Wat was er nog meer te zien? Elke dag zagen we een Zeearend, één keer zelfs drie volwassen exemplaren bij elkaar zwevend. Jaap: de naam “vliegende deur” vind ik een belediging voor een vogel die met soepele vleugelslagen, elastisch en heel ondiep, het toppunt is van elegante, beheerste vliegtechniek.

Vrijwel elke dag vlogen Wespendienven en Rode Wouwen laag over de hei en de camping. De meestal heel schuwe Groene Specht had gebroed bij de camping en liet zich goed bekijken.

Kortom, het was een prachtige week in Falsterbo, niet door de aantallen passerende trekvogels, maar wel door enkele gedenkwaardige momenten van vogelaarsgeluk.

Boven van l naar r Rode Wouw, Smelleken, Smelleken, onder van l naar r Visarend, Boomvalk en Groen Specht – foto: George Hageman